

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1665/2024
12.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Луке Јагића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К По3 72/23 од 24.04.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 По3 17/24 од 03.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Луке Јагића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К По3 72/23 од 24.04.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 По3 17/24 од 03.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К По3 72/23 од 24.04.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 4. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 20.09.2023. године, када је лишен слободе, па надаље.

Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено накнадно посебним решењем.

Окривљеном је на основу члана 78. и 87. КЗ и члана 185. став 7. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета, наведеног у изреци пресуде.

Истом пресудом, према окривљеном су на основу члана 3. став 1. тачка 8. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, изречене посебне мере прописане чланом 7. став 1. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, ближе наведене у изреци пресуде, које ће се спроводити најдуже 20 година после извршене казне затвора, с тим да после истека сваке четири године почетка примене ових посебних мера, суд који је донео првостепену пресуду ће по службеној дужности одлучити о потреби њиховог даљег спровођења. Управи за извршење кривичних санкција ће се по правноснажности пресуде доставити подаци окривљеног АА прописани чланом 13. став 2. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, ради уписа у посебну евиденцију.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 По3 17/24 од 03.09.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду – Посебног тужилаштва за борбу против високотехнолошког криминала и браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Лука Јагић, због, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) до 3) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и повреде одредбе члана 113. ЗКП, са предлогом да Врховни суд донесе пресуду којом ће утврдити да је захтев основан, укинути побијане пресуде и предмет вратити првостепеном или другостепеном суду на поновно суђење или да преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе услед недостатака доказа или непостојања кривичног дела.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати и то записнику о претресању стана МУП РС – Служба за борбу против високотехнолошког криминала бр.58/23 од 20.09.2023. године. С тим у вези бранилац наводи да је претрес стана незаконит доказ и да је исти извршен у периоду од 06,25 часова, док је интернет претраживач на предметном десктоп

рачунару који је том приликом одузет коришћен истог дана, али у каснијем временском периоду од 07,46 часова, у ком периоду окривљени већ није имао приступ рачунару.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости, Врховни суд је оценио неоснованим, из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је судија за претходни поступак Вишег суда у Београду, Одељење за претходни поступак, дана 18.09.2023. године на основу члана 152. у вези члана 155., 156. и 157. ЗКП, а поводом захтева јавног тужиоца ВЈТ у Београду, донео наредбу Кпп Пов. 1084/23 да се изврши претресање стана и других просторија у ..., ... улица бр. ..., чији је држалац и које користи АА, а ради проналажења трагова и доказа који потичу од кривичног дела које се гони по службеној дужности.

Из записника о претресању стана и других просторија МУП РС – Служба за борбу против високотехнолошког криминала бр.58/23 од 20.09.2023. године произлази да је претресање стана окривљеног предузето на основу наведене наредбе судије за претходни поступак (Кпп Пов. 1084/23 од 18.09.2023. године), да је наредба у смислу члана 156. став 1. ЗКП пре почетка претресања стана предата окривљеном АА, као држаоцу стана, уз позив да добровољно преда предмете који се траже и уз поуку да има право да узме адвоката, те да су претресању стана окривљеног присуствовали пунолетни грађани у својству сведока и то ББ и ВВ, који су поучени о њиховој улози приликом вршења претресања. Из истог записника произлази да су током претресања у стану окривљеног пронађени, те привремено одузети предмети наведени у потврди о привремено одузетим предметима, као и да је окривљени, као држалац стана, наведени записник потписао без икаквих примедби. Исти записник су потписали и сведоци ББ и ВВ, као и овлашћено службено лице које је вршило претрес.

С обзиром на наведено, Врховни суд налази да је записник о претресању стана и других просторија од 20.09.2023. године сачињен у свему у складу са одредбама члана 155 – 157. ЗКП и да представља законит доказ и по начину прибављања и по својој садржини и на истом се може заснивати пресуда. Такође, потврде о привремено одузетим предметима од 20.09.2023. године, које су проистекле из радње претресања стана окривљеног, су законити докази и по начину прибављања и по садржини и на истима се може заснивати судска одлука.

Стога се неоснованим оцењују наводи захтева браниоца окривљеног којима се указује да је извођењем овог доказа и заснивањем правноснажне пресуде на њему, суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног оспорава чињенична утврђења судова у погледу узраста девојака које се налазе на 725 фотографија, односно једном видео снимку, те истиче да је у конкретној ситуацији требало

одредити антрополошко вештачење на ове околности, у смислу члана 113. ЗКП, као и да изведени докази нису у складу са одредбом члана 15. став 2. ЗКП, као и да је суд без стручног знања ценио узраст девојака на снимцима. Поред тога, бранилац истиче да се пропуст суда огледа и у чињеници да се вештак информациона технологија изјаснио да претрагом преко „Google“ није могуће приступити сајтовима са дечијом порнографијом, с обзиром да овај претраживач филтрира претраге, па је суд погрешно утврдио одлучујуће чињенице. Осим тога, истиче и да је након претреса стана, неко други имао приступ рачунару окривљеног и вршио модификације, те је и овај доказ у супротности са чланом 16. став 1. ЗКП, на који начин бранилац окривљеног оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом (члан 440. ЗКП).

Поред тога бранилац окривљеног истиче и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, наводима да су разлози пресуде противречни изреци, опширно полемишући са разлозима које су првостепени и другостепени суд дали у образложењу својих одлука.

Бранилац је даље у поднетом захтеву за заштиту законитости указао да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55. став 1. КЗ, међутим, приликом образлагања означене повреде, наводи да је у конкретној ситуацији суд приликом одмеравања казне као отежавајућу околност ценио ранију осуђиваност окривљеног, на који начин бранилац указује да казна није правилно одмерена с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања. Оваквим наводима бранилац, иако нумерички означава повреду одредбе члана 439. тачка 3) ЗКП, суштински пресуду побија због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим како повреде одредбе члана 440. ЗКП, 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, члана 113. ЗКП, члана 15. став 2. и члана 16. став 1. ЗКП, као и члан 441. став 1. ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд у оцену ових повреда није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости оценио неоснованим и, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић